मनुक्तत्वादिदानीं साभागेयमित्यादिना तदीयतात्पर्य्यमुच्यते। येयं प्रजापतिसृष्टविराट् सेयं तदानीमेषामग्नीनां भागरहितेऽभूत्। अन्वाहार्य्यं पचन्ति। आज्यमधिश्रयन्ति इत्याद्युपयोगो यथाग्नीनामभिहितो न तथा विराजः कश्चिदुपयोग उक्तः। तस्माद् भागत्वं सा च भागरहिता ततो देशादूर्ध्वा भूत्वा दिवमारोहत्। आरुह्य च रोहिणी नक्षत्ररूपाऽभूत्। रोहतीति व्युत्पत्त्या रोहिणी नाम सम्पन्नम्। एवञ्च सति रोहिण्यामग्न्याधानेन स्वकारण एवाग्निः प्रतिष्ठितो आहितो भवति। रोहिण्या विराड्रूपेणाग्निकारणत्वात्। तथाच सत्युपयुक्तत्वाद्विराट्सभागा सम्पद्यते। आधाता च समृद्धिं प्राप्नोति। अतएव पूर्व्वत्र रोहिण्यामग्निमाधत्ते ऋद्ध्नोत्येवेति विहितम्। अत्रतु तद्विध्यनुवादेन विराण्मन्त्रः प्रशंस्यते। अस्य प्रपाठकस्य विनियोगसङ्ग्रहः।

अनुवाका दशप्रोक्ताः प्रथमेऽस्मिन् प्रपाठके।
शुक्रामन्थिगता मन्त्रा आधाने कालनिर्णयः॥
सम्भारविधिराधानं तत्प्रकारस्तथेष्टयः।
आधानमन्त्रव्याख्यानं ब्रह्मौदनविधिस्तथा॥
पञ्चाग्निपक्ष इत्येवमनुवाकार्था उदीरिताः।
वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्द्दं विनाशयन्॥
पुमर्थांश्चतुरो दद्याद्विद्यातीर्थमहेश्वरः।

इति श्रीसायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे आद्यकाण्डे प्रथमप्रपाठके दशमोऽनुवाकः॥ १०॥